

מסורת הש"ס

(א) ובינה לך. מוסה מ.
נדרים סג: (ב) מוסה
מ. (ג) [מכות יג. וש"נ].
(ד) ע"ז ו: (ה) [מוסה
יא.]. (ו) [נדרים ו. וש"נ].
(ז) [מכות מג: (ח) ע"ל
ק: [וש"נ]. (ט) ב"מ פ.
[פ"א ג.]. י' ע"ז ב"מ
במס' מוסה שזכר פי' אחר.
(כ) [ד"ה וע"ס]. (ל) [וע"פ
מוס' רש ב"מ ורש ב"ב].
(מ) [וע"ר מוס' מנחות סו.
ד"ה וזר].

תורה אור השלם

ו. והיתה שבת הארץ
לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמנתך
ולשכירך ולתושבך
הגרים עמך:
ויקרא כה ו

גליון הש"ס

נב' יצאו משרה ובכוסות.
עין בסירות דף יב ע"ב
תוס' ד"ה ודלי:

לעזי רש"י

אלנמשט"ר
[אינמלשטרא"א]. רטייה.
ורשי"ט [וומיט"א]. סם
הקאה.

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

ההלכך עמים יינהו ומעיקרא
ס סתמן לנביעה הלכך חל
להסך. ועלי קנים וגפנים
בחר מחשבת לקיטה אולינן:

ס'תם עצי'ם להסקה הן עומדי'ן אמר רב כהנא ועצי'ם להסקה תנאי' היא דתניא ^אאין מוסרין פירות שביעית לא למשרה ולא לכבושה ור' יוסי אומר נותני'ן פירות שביעית לתוך המשרה ולתוך הכבושה מאי טעמא דרבנן אמר קרא ולא למשרה ולא לכבושה ורבי יוסי אומר אמר קרא ולא לכבושה ורבנן נמי הכתיב לכם לכם דומיא לאכלה במי שהנאתו ובעירו שוין * יצאו משרה וכבושה שהנאתן אחר ביעורן ור' נמי הכתיב לאכלה אמר לך ההוא מיבעי ליה לכדתניא דתניא לאכלה ולא למלוגמא אתה אומר לאכלה ולא למלוגמא או אינו אלא לאכלה ולא לכבושה כשהוא אומר לכם כבושה אמור לה מה אני מקיים לאכלה לאכלה ולא למלוגמא ומה ראית לרבות הכבושה ולהוציא את המלוגמא מרבה אני את הכבושה ששוה בכל אדם ומוציא אני את המלוגמא שאינו שוה בכל אדם כמאן אולא הא דתניא לאכלה ולא למלוגמא לאכלה ולא לזילוף לאכלה ולא לעשות ממנה אפיקטיוזין כמאן כר' יוסי דאי כרבנן יאיכא נמי משרה וכבושה: רבי יהודה אומר אם השבח כו' (סימן סבן) יתייב רבי יוסף אחורי דרבי אבא קמיה דרב הונא ותייב רב הונא וקאמר הלכה כרבי יהושע בן קרחה והלכה כרבי יהודה ^אאהדרינהו רב יוסף לאפיה אמר בשלמא רבי יהושע בן קרחה אצטרף סלקא דעתך אמינא ^איחיד ורבים הלכה כרבים קמ"ל הלכה כחיד ר' יהושע בן קרחה מאי היא דתניא רבי יהושע בן קרחה אומר ימלוה בשטר אין נפרעין מהו מלוה על פה נפרעין מהן מפני שהוא כמזיל מידם אלא הלכה כר' יהודה למה לי מחלוקת ואחר כך סתם היא ^אומחלוקת ואח"כ סתם הלכה כסתם מחלוקת בבבא קמא ^אלצבוע לו אדום וצבועו שחור שחור וצבועו אדום רבי מאיר אומר נותן לו דמי צמרו רבי יהודה אומר אם השבח יתר על הציאה נותן לו את הציאה ואם הציאה יתירה על השבח נותן לו את השבח וסתם בבבא מציעא דתנן ^אכל המשנה ידו על התחתונה וכול התנאי בו ידו על התחתונה ורב הונא אצטרף סלקא דעתך אמינא אין סדר למשנה וסתם ואחר כך מחלוקת היא ורב יוסף אי הכי כל מחלוקת ואח"כ סתמא נימא אין סדר למשנה וסתם י לא אמרינן אין סדר למשנה כדא מסכתא יוסף כולה נזיקין כדא מסכתא היא ואיבעית הלכתא פסיקתא כל המשנה ידו על התחתונה: תנו רבנן הנותן מעות לשלוחו

קב.

ה"ג בקונטרס בנפ"ס סוכה (דף ט. וס"ט) אמר רב כהנא ועצ"ס
ההקדמה תנאי היא כו'. וכן עיקר פי' כל עמים שביצית
היה פלוגתא דתנאי אי אית בהו קדושת שביצית דכיון דטעמא
דשביציתא לכו היינו משום דהנחתו אחר שיעוראן אן כן לרבי יוסי
דלית ליה דרשה דהנחתו וביצורו
שזה לענין פירות שביצית הי"ל לא
דרשה לה לענין דלא לחול קדושת
שביצית ואם תמחר לר' יוסי הי"ל
מוחזקת עמים בזכר ישראל להסיק
בהן תנור והלא י"ס בהן איסור
שביצית לאחר היעורור וי"ל דבעי
בשאר עמים דאחר שנים ועוד וי"ל
לפי גירסת הספרים ועצ"ס ההקדמה
תנאי היא פירוש עמים שיש בהם
קדושת שביצית כגון לולב דהנחתו
ויעורור שזה דעתיה קאי לכד כן
את הניח אס מותר להסיקו דהיי
הנחה לאחר יעורור וא' דתנאי
אין מוכרחין פירות שביצית כו' הרי
לרבנן אמור להסיקו מידי דהיי
אמשהו ודכסיה ולר' יוסי מותר אבל
שאר עמים לדברי הכל אין בהן
קדושת שביצית אבל הטעם אין מוכח
דכי היכי דר' יוסי דרש לבס לכל
זרכים אפירות שביצית ולא בני
לכס דומיא דלאללה הכי נמי לענין
קדושת שביצית עמי כל דבר
שהוא לבס דמ"ס דהא כוליה חד
קרא הוא והימיה שבת הארץ לבס
לאללה וגו': אין סדר דאשנא
דעצ"ס היא שיהיה שאל על הסדר
ושמא תחילה שנה ב"מ ואחר כך ב"ק
אבל דהאי אה"כ סדרן רבי על הסדר
דכדייק בריש (פרק) שנועות (דף ט.
מכדי תנא ממכות סקלין כו' :)
גבי אשתא מביקרא. מימיה
אמאי קרי לה הלכתא פסיקתא
להיא דכל החורב כו' ידו על התחומה
הא בפרק האומות (דף טו. :)
ומוקמינן לה כיחידהא כריז דוק
ורבנן פליגי עליה ומוכח התם דרב
לא סבר לה כריז דוקא בההוא דכל
החורב כו' וי"ל דהכא סבר כאיבעית
אימא דהתם דלמא כל החורב כו'
ידו על התחומה לאתניו דקדמינו וי"מ
דקמינו לה בלשון הלכתא פסיקתא
דלישנא דכל החורב וכל המשנה משמע
לפסוקו להלכתא :¹ הנותן מעות
לשכור. נראה דמיייר דקדמינו וי"מ
סבר אס פתחו פתחו לו אס הומירו
הומירו לאמעז מכאן י"ס להביא ראיה
אס אדם נותן מעות לחצירו למחצית
סבר ואמר ע"מ סלק תלוס אלף על
משכיות וכל שכן חובב ותשמע
נקרקע ואס תשנה יהא ברשותך
למיצי בכל דבר ואס פתחו פתחו לך
שאין זה רביית דלא הכא אס שינה
מעוזה אמר אס פתחו פתחו לו
אפ"ה אס הומירו הומירו לאמעז
ולא היי רביית כיון דלא לא היה
משנה דעמו לא היו כולן ברשותו אלף
הסבר וההפסד לאמעז כדון פלגא
מלוה ופלגא פקדון :

עין משפט
נר מצוה

צד א ב ג ח' פ"ה
מהל' שמעון הלכה
י'
צד ד ח' פ"ט מהלכות
ע"ז הלכה א סנה
לארץ מה עוש"ע י"ד ס'
קמה סעף א:
צד ה ח' פ"ח מהלכות
ממרה הלכה ב סנה
עשן סכ עוש"ע ח"ח ס'
קל סעף י יא:

מוסף דע"י

[illegible]

שהנחתו שיה ככל אדם ואפילו עדים להספק
(ע"ז 1). אהדורניו רב יוסף לאפיה. ה
המחלוקת ש"מ דקמו רננ בעממיו ומחמ
ב"מ כל המשה ידו על המחמנה, וסמ
אם השנה יותר על היעלה אין עתק ל
משה אחינו היא נשית ראשונה בבית
אמרין אין סדר למשה. אלא שמכין אפדי
לומר הלכה כר' עזריא הלכא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones